

(Det talte ord gælder)

Tale til	Børne- og ungdomsborgmesteren
Anledning	Førstehandling af budget 2016
Sted	BR-salen
Dato	Torsdag den 27. august 2015
Klokken	Starter fra kl. 16.00
Taletid	10 minutter

Jeg vil begynde med at fortælle jer en positiv historie fra virkeligheden.

Den virker særligt tiltrængt efter de seneste taler, for den handler om borgernes hverdag.

I foråret spurgte KFF ca. halvdelen af alle de foreninger, der har aktiviteter for børn i skolealderen om, hvad skolereformen havde betydet for deres medlemsantal.

Overraskende for mange viste undersøgelsen, at reformen faktisk har gavnet fritidslivet i København.

De længere skoledage har ikke fået københavnske børn og unge til at opgive foreningerne. Det var mange ellers bekymrede for og havde næsten taget for givet, at foreningerne ville miste mange medlemmer. Sådan gik det heldigvis ikke.

Det er jo fantastisk. Men jeg fremhæver også dette eksempel af en anden grund. For det illustrerer på fornem vis sammenhængen i borgernes hverdag— og her altså børnenes hverdag.

Ændringer på BUF's område påvirker andre forvaltningers handlerum – for borgernes hverdag går jo hele tiden på tværs af de kunstige skel, som deler vores forvaltninger.

Det er på høje tid, at vi begynder at styre vores kommune med udgangspunkt i borgernes hverdag.

Vi spænder ben for os selv gang på gang, når vi ikke er bedre til at tænke langsigtet, til at sammentænke og til at tænke i hele løsninger på tværs af vores forvaltninger.

Lad det være nøgleord. Især nu, hvor vi skal lægge budgettet for næste år og se fremad.

Netop langsigtet sammentænkning var i fokus, da et enigt Børne- og Ungdomsudvalg vedtog en massiv forandring af fritidstilbuddene til vores børn og unge.

Spørgsmålet om, hvordan vi kobler vores skoler tættere sammen med vores fritidsinstitutioner - set i lyset af elevernes længere skoledage - var udgangspunktet for udvalgets beslutning.

Og vi blev enige om at basere ændringerne på princippet om et 1:1-forhold mellem skole og fritidstilbud.

En så markant forandring – truffet af et enigt udvalg – skal selvfølgelig følges op med investeringer i at tilpasse fysikken, så institutionerne også er bæredygtige på langt sigt.

Lige nu har lederne brug for hjælp til at indføre de store forandringer. Men beslutningen påvirker også vores dagtilbud på længere sigt. Derfor har vi i de kommende år brug for at investere i den faglige udvikling af hele området.

Når vi er enige om at sige A, så lad os også være enige om at sige B.

Vi skal ikke vedtage lappeløsninger. Det tror jeg, at der er bred politisk enighed om. Men det kræver rettidig omhu at vælge de rigtige løsninger - også når vi bygger nyt.

Allerede i de indledende faser af projekter kræver det, at vi er endnu grundigere i vores undersøgelser af, hvilke behov hele lokalområdet har på langt sigt.

Vi skal reservere og købe grunde i de områder, hvor vi kan se behovene på længere sigt. Hvis vi ikke reagerer, forpasser vi mulighederne for ordentlige, langtidsholdbare løsninger, der ligger lige foran os – som der lige nu er risiko for i Nordhavn.

Derfor gentager jeg et af mine grundlæggende synspunkter: Vores bygninger skal være moderne, multifunktionelle enheder, som kan bruges på tværs af forvaltningerne i mange år fremover.

Når vi eksempelvis bygger en ny skole på Islands Brygge, skal vi se på, hvilke andre behov bydelen har, som kan tænkes sammen med skolebyggeriet - et nyt bibliotek og en idrætssal ligger lige for.

Når der behov for et skolebibliotek og folkebibliotek i samme lokalområde, så lad os tænke projekterne sammen. Og når der er brug for idrætssale, når vi bygger nye skoler eller renoverer vores gamle, skal vi tænke projekterne sammen. Det er sund fornuft.

Islands Brygge er bare et eksempel. Vi har mange steder i byen, hvor vi med fordel kan tænke projekter sammen.

Vi bruger ca. 10 mia. kr. på børne- og ungdomsområdet i København. Det er mange penge.

Lad os bruge dem mest fornuftigt, så vi bruger pengene på indsatser, som vi allerede ved virker.

Her er den tidlige indsats altafgørende. En tidlig indsats for de børn, der har brug for det, er den bedste investering - det ved vi.

Vi skal også prioritere at få vores igangsatte reformer og initiativer i mål – børnene og de unge skal mærke en reel forandring af de beslutninger, vi træffer.

Derfor skal vi også fortsat støtte skolerne i at få implementeret reformen fagligt gennem vores implementeringsteams.

I bund og grund handler det om, at vi omgås skatteborgernes penge med respekt og ansvarlighed - og udfører kommunens kerneopgaver med samme respekt og ansvarlighed.

Ansvaret for byens børn og unge hænger uløseligt sammen med, at vi sender dem videre i tilværelsen, hvor de er så fagligt dygtige, at de enten kan fortsætte i uddannelsessystemet eller har de færdigheder, som erhvervslivet efterspørger.

Her står vi med en stor udfordring, for alt for få unge vælger erhvervsuddannelserne, og alt for mange søger blindt mod de gymnasiale uddannelser år efter år.

En af løsningerne er at koble erhvervslivet tættere på vores skoler, så elevernes færdigheder matcher meget bedre med virksomhedernes efterspørgsel, og så eleverne ser, hvilke muligheder virksomhederne kan tilbyde dem.

Det er nødvendigt, for de unges fremtidsmuligheder hænger sammen med mulighederne her i byen - med beskæftigelsesmulighederne, og dermed med erhvervslivets vilkår.

Derfor er det fuldstændig håbløst, at København endnu engang er havnet på en 90. plads ud af landets 98 kommuner i Dansk Byggeris opgørelse over kommunernes erhvervs- og byggevenlighed.

Kun otte kommuner gør det dårligere end os. Vi er bundskrabere – og intet er gjort for at rykke op af ranglisten siden sidste år.

Så drop snakken i taskforce-arbejdsgrupper, og lyt i stedet til dem, der ved noget om, hvad der skal til for at ændre det.

Det har vi gjort i Venstre, og derfor foreslår vi som minimum at nedsætte - meget gerne helt at afskaffe - dækningsafgiften.

Og hvis vi også lytter mere til, hvilke kompetencer virksomhederne reelt efterspørger fra deres kommende medarbejdere, vil jobcentrene formentlig spare mange udgifter til kurser for de ledige.

Venstre ønsker skattelettelse og en sænkning af grundskylden i København – og vi ved, at der er råd til det, hvis vi bruger pengene mere fornuftigt end i dag.

Kvalitet i Københavns Kommune bør ikke kun handle om medarbejdernes oplevelser, men i højere grad om borgernes oplevelser - vi skal have borgerne i centrum.

Derfor foreslår vi en større faglig omstilling af kommunens sociale arbejde og indsatser for unge med funktionsnedsættelse – netop med familien og den unges behov i centrum.

Og derfor foreslår vi en pårørendeuddannelse. Vi vil gerne aktivere de uudnyttede ressourcer i civilsamfundet, så borgere, der gerne vil, får mulighed for at bidrage mere.

Og vi ønsker at udvide klippekortsordningen på ældreområdet til at gælde flere områder, så flere københavnere får glæde af et mere frit valg i deres hverdag.

For det skal være mindre besværligt at være københavnere i 2016.

Og med et udløbet parkeringsforlig er det helt centralt for Venstre i de kommende budgetforhandlinger, at vi har fokus på bilisternes adgang til byen– ikke mindst til indre by, hvor vi kan finde løsninger, hvis der er vilje til det.

København skal være en tolerant, åben og fremkommelig by, hvor alle byens borgere har adgang til byens mange muligheder.

Vi bør behandle handicappede borgere med den respekt og anstændighed, at de har adgang til byen på lige fod med andre. Derfor er ledsageordningen vigtig for Venstre.

Jeg har bemærket, at Socialdemokraterne og overborgmesteren er skeptiske over for at inddrage private samarbejdspartnere.

I Venstre er vi ikke bange for at indgå i nye samarbejdsformer med private, som f.eks. OPP. Heller ikke når vi bygger nye skoler, eksempelvis på Nordøst Amager – for at nævne et næsten tilfældigt sted i byen. Næsten.

Hvis det viser sig, at offentlige opgaver løses bedre og billigere ved at udlicitere, så lad os da gøre det.

Eksempelvis kan vi spare penge ved at konkurrenceudsætte rengøringen. Samme potentiale ser vi i et samlet udbud af handicapkørslen.

Men ingen budgettale uden gentagelser. Desværre.

Jeg sagde det sidste år, og jeg gentager det i år. Vi skal have en permanent skøjtehal på Østerbro. Sportsudøvere og borgere på Østerbro skal ikke spises af med et slidt, interimistisk anlæg på Gasværksgrunden.

Og lad os omsætte de gode erfaringer fra Lydens Hus til andre områder i en kreativ vækstpakke, så København også fremover har fantastiske initiativer som Copenhagen Fashion Week og Copenhagen Film Fund.

Og selvom vi ser gode takter i år, så har byens ejendomme, legepladser og infrastruktur stadig desperat behov for renovering.

Derfor gentager jeg også i år behovet for at afsætte en halv milliard til renoveringen af byens ejendomme hvert år de næste mange år.

Jeg håber, at budgetforhandlingerne vil vise, at der i alle partier er bred interesse for reelle forhandlinger.

Det skylder vi københavnernes. Og det tjener demokratiet og borgerne bedst. I Venstre er vi klar til at gå ind i forhandlingerne.

Vi har vores synspunkter, men vi lytter også til jeres, og vi er åbne, og vi er parate til en god og konstruktiv dialog i de kommende budgetforhandlinger.